

Olga Fikotová

Od roku 1951 do roku 1957 v Libiši rovněž žila a trénovala olympijská vítězka v hodu diskem z Melbourne Olga Fikotová (13. 11. 1932 Praha).*

Její otec František Fikota (*1898, †1970) - voják, působil u hradní stráže, kde byl členem osobním strážce prezidentů Masaryka a Beneše. V roce 1951 byl zatčen s několika stovkami bývalých důstojníků a nakonec ho po čtyřech měsících propustili. Manželé Fikotovi se pak odstěhovali do Libiše na Mělnicku, kde měli příbuzné, a našli si dělnické zaměstnání v chemičce Spolana Neratovice.

Se sportem začala po přestěhování do obce Libiš, kde za družstvo Tatra Libiš hrála košíkovou, házenou a odbíjenou, projevovala se však jako všestranná sportovkyně. V letech 1953 až 1956 byla členkou basketbalového klubu Sparta Praha, s nímž na Mistrovství Evropy 1954 v Bělehradě získala stříbrnou medaili.

Nadané sportovkyně si přitom všiml diskařský rekordman Zdeněk Čihák a v roce 1954 ji přivedl do Rudé hvězdy, kde Fikotová už při prvním tréninku udivila hodem disku na vzdálenost 33 m a u disciplíny už zůstala. O rok později se stala mistryní republiky, v olympijské sezóně titul obhájila a na podzim 1956 si vybojovala nominaci na olympijské hry do Melbourne dvěma československými rekordy (51,71 a 51,80 m). Při sportu studovala medicínu na lékařské fakultě v Praze.

Již na olympijskou kvalifikaci diskařek v Melbourne v roce 1956 přišlo 50 000 diváků a snad i proto znervózňela. První pokus neuvěřitelně pokazila - disk spíš upustila, než hodila (pouhých 28,60). Druhým pokusem se zlepšila na 50,77 m a rázem patřila mezi favoritky.

Na finále přišlo sto tisíc diváků a Fikotová znovu pokazila první pokus (46,56). Druhým se zlepšila (50,09), ale v této sérii se Ruska Ponomarevová zlepšila na 52,04 m. Třetím hodem (52,28) se však Fikotová dostala na první

místo. Z vedení se však dlouho neradovala, další reprezentantka SSSR Irina Begljakovová totiž disk poslala do vzdálenosti 52,54 m. Čtvrtá série byla klidem před bouří - československá reprezentantka Fikotová do- kázala v pravou chvíli vydat ze sebe maximum a pátým pokusem hodila olympijský rekord (53,69 m), což už bylo nad síly jejich mel- bournských soupeřek. Stala se tak po Daně Zátopkové další československou olympijskou vítězkou - v atletice nadlouho poslední.

THE OLYMPIC MOVEMENT TENDS TO BRING TOGETHER IN A RADIANT UNION					
ALL THE QUALITIES WHICH GUIDE MANKIND TO PERFECTION					
CLASSIFICATION OF POINTS ON A NATIONAL BASIS IS NOT RECOGNISED					
EVENT &		WOMENS	FINAL	DISCUS	
532 FIKOTOVA	CZE	53.69M	176	1	1/2
533 BEGLJAKOVA	USSR	52.54M	172	4	1/2
534 PONOMAREVA	USSR	52.04M	170	8	1/4
535 BRODA	USA	51.35	168		
536 ELKINA	USSR	48.20M	158	1	1/2
538 FVELLAN	ARG	46.75M	152	3	1/2
PRESENT WORLD RECORD		57.04M	187	1	1/2

Olympiáda v Melbourne byla pro Olgu Fikotovou nejenom vynikajícím sportovním úspěchem, ale i životním předělem. V olympijské vesnici se potkala s mužem, jenž na těchto hrách vyhrál soutěž kladivářů - s Američanem Haroldem Connollym. Vznikla velká láska a nakonec z toho byla svatba na Staroměstské radnici. Svatebním svědkem Olgy byla olympijská vítězka z Helsinek 1952 - Dana Zátopková a její manžel Emil Zátopek byl zase za svědka Haroldovi.

Connollyovi odletěli do Bostonu, kde Harold pracoval jako učitel. Olga původně chtěla pokračovat ve studiu medicíny, ale to bylo v USA příliš náročné. Olga v USA pilně trénovala, dostala se do formy na úrovni 52 metrů. Potom se Olze narodil první syn Mark (později profesionální boxer). Již deset dnů po porodu začala trénovat a napsala dopis atletické sekci, že by ráda reprezentovala Československo na OH 1960 v Římě.

Oficiální odpověď Československého olympijského výboru byla: *"Těší nás váš zájem a vaše upřímné přiznání k naší vlasti. Bohužel však není možno, abyste na olympijských hrách reprezentovala Československo. Jedině příslušníci tělovýchovných jednot, kteří se doma aktivně připravují, mohou být nominováni. Snad se podíváte do Říma se svým manželem a budete mít možnost se tam setkat s svými kamarády a kamarádkami z atletické dráhy ..."*

Proto Olga dne 1. července 1960 složila přísahu občana USA a byla nominována do americké výpravy. Na olympijských hrách v Římě v roce 1960 skončila sedmá výkonem 50,95 metrů.

Olga Connollyová poté s manželem delší dobu žila ve Finsku, kde Harold získal trenérské angažmá. Tam se jim narodili druhý syn James (v desetiboji vybojoval stříbrnou medaili na Světové univerziádě 1987) a první dcera Merja (ta se stala profesionální volejbalistkou, v roce

Olga a Harold měli 27. března 1957 velkolepou svatbu na Staroměstském náměstí, kam přišlo 30 tisíc lidí. Svědčili jim Dana (vlevo) a Emil Zátokovi (vpravo).

1988 byla vyhlášena nejlepší hráčkou italské ligy). Přesto se Olga na olympijských hrách představila ještě třikrát. Před Tokiem v roce 1964 hodila 56,24 metrů (její rekord nebyl uznán, protože disk měl ve svém středu o pár milimetrů užší průměr, než určovala pravidla).

Z Tokia si přivezla komplikovaný virový zápal plic, který se jí dvakrát vrátil a následovalo čtvrté těhotenství s dcerou Ninou (věnovala se sportovní gymnastice až do zranění po pádu z bradel) a s komplikacemi. Ještě dlouho po porodu měla velké potíže s pravou nohou, takže se tři roky nejen atletice, ale intenzivnějšímu pohybu obecně, nemohla věnovat. Bylo jí přes 35 let a nový sportovní život začala plaváním, postupně přidávala krus a sprinterské úseky. Ochablé však byly všechny svaly, takže začínala od nuly. Přestože ještě na jaře 1968 by na její účast v Mexiku nikdo nevsadil ani dolar, skončila na svých čtvrtých olympijských hrách šestá a v závěru sezóny hodila další osobní rekord - 54,66 metrů. Nechyběla ani v Mnichově v roce 1972, kde byla při zahajovacím ceremoniálu vlajkonoškou výpravy USA.

V soukromém životě tolik štěstí neměla – olympijská romance skončila rozvodem. Harold ji mimo jiné vytýkal, že se věnuje víc problémům druhých, než vlastní rodině. Fikotová nyní žije se svou mladší dcerou Ninou. Až do penze byla zaměstnána jako sociální pracovníce a pomáhala těm nejhudším i ilegálním přistěhovalcům.

Olga Fikotová navštívila naši republiku naposledy v březnu 2008.

Fotografie:

- Předání zlaté olympijské medaile předsedou Mezinárodního olympijského výboru Avery Brundagem
- Na předchozí straně: Olga Fikotová při svém olympijském boji
- Světelná návěští tabule olympijského stadionu v Melbourne se jménem vítězky FIKOTOVA